

[2. Šolta.

Brón naša slabje dobywa,
 My kiple mamy mocy;
 Muž sylniši nas podpjera,
 Kaž wodnjo tak tež w nocy;
 A prašě-li so mje,
 Štó tónle ryčeř je?
 To je Bóh w njebjesach,
 Knjez mójny na wójskach,
 Tón z dobyćom měř dawa!]

3. (2.) Chor wjesnjanow.

Třělby mjelča, zwony zwonja,
 Słyšiće, kak rjenje rža?
 Z wójny naš lud witaja —
 Wsy a města sylzy ronja
 Radosće a wjesela
 Z tobu, serbska Łužica.
 Z pola česće
 Twoji žnjeńcy
 Z njepřecelskich honow čahnu,
 Džeržachu tam sławne žně,
 Khorhoj zmaha powjesć rjanu:
 Ze mnu šło je dobyće!
 Bubnujće, piskajće,
 Třělejće, spěwajće
 Swjedžeńske viktorija!